11/06/2021

Παρουσία του Έλληνα Υφυπουργού Εξωτερικών Κώστα Βλάση ο Εσπερινός των Ονομαστηρίων του Οικουμενικού Πατριάρχη

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε την Πέμπτη, 10 Ιουνίου 2021, το απόγευμα, στην Ιερά Μονή Βαλουκλή, στον Μ.Εσπερινό για την Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου "Άξιόν Εστιν", και για την εορτή της μνήμης των Αγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, κατά την οποία εορτάζει τα ονομαστήριά Του.

Εκκλησιάστηκαν Ιεράρχες του Οικουμενικού Θρόνου, Αντιπροσωπείες των

Αυτοκεφάλων Εκκλησιών Κύπρου και Ουκρανίας, υπό τους Σεβ. Μητροπολίτες Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειο και Ιβάνο-Φρανκίβσκ και Γαλικίας κ. Ιωάσαφ αντιστοίχως, Αρχιερείς από τις Εκκλησίες της Γεωργίας και της Ελλάδος, Ηγούμενοι από το Άγιον Όρος, κληρικοί, Άρχοντες Οφφικιάλιοι του Οικουμενικού Θρόνου, ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος Εξοχ. κ. Κωνσταντίνος Βλάσης, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Άγκυρα Εξοχ. κ. Μιχαήλ-Χρήστος Διάμεσης, ο πρώην Υφυπουργός κ. Αντώνης Διαματάρης, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος και της Ουκρανίας στην Πόλη Ευγεν. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου και Εντιμ. κ. Oleksandr Gaman, Κοινοτικοί παράγοντες, πιστοί από την Πόλη και προσκυνητές από το εξωτερικό.

Στο τέλος του Μ. Εσπερινού ο Οικουμενικός Πατριάρχης τέλεσε τρισάγιο στη μνήμη του Διδασκάλου του Γένους Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανού του Ιμβρίου (1772 – 1851), του οποίου φέρει το όνομα.

Ακολούθως, ο Παναγιώτατος τίμησε με το Οφφίκιο του Άρχοντος Νομοδότου του Οικουμενικού Θρόνου τον Εντιμ. κ. Παναγιώτη Λαδά, Ομότιμο Καθηγητή της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στην ομιλία του, ο Πατριάρχης, εξήρε την προσωπικότητα, την επιστημονική κατάρτιση και την Ακαδημαϊκή πορεία του τιμωμένου Πανεπιστημιακού δασκάλου.

“Εντάσσομεν, κατ’ ιδίαν Πατριαρχικήν προαίρεσιν και φιλοτιμίαν, εις την χορείαν των Οφφικιαλίων του Οικουμενικού Πατριαρχείου, του υπάτου Θεσμού του Γένους,

την υμετέραν Εντιμολογιότητα, τον διακεκριμένον καθηγητήν της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ο οποίος, επί 37 συναπτά έτη, προσέφερε πάμπολλα και πολυτιμότατα εις την Νομικήν Επιστήμην διά της ερεύνης, της διδασκαλίας και της συγγραφής, διετέλεσε δε αντιστοίχως, επί τριετίαν, Κοσμήτωρ της Σχολής και Αντιπρύτανις του Αριστοτελείου. Χαιρόμεθα διά το γεγονός ότι τρία μέλη της Πατριαρχικής Αυλής υπήρξαν φοιτηταί σας. Τιμώμεν σήμερον, επίσης, τον χαρισματικόν και δραστήριον νομικόν, ο οποίος ήσκησε το λειτούργημα του δικηγόρου επί 48 έτη και διηκόνησεν ευόρκως και αποτελεσματικώς σημαντικούς θεσμούς από υψηλάς θέσεις ευθύνης.

Οι Άρχοντες Οφφικιάλιοι, πολλά προσέφερον εις την Εκκλησίαν και το Γένος, συνεχίζουν δε και σήμερον την διακονίαν των διά μέσου των δύο Αδελφοτήτων των, της παγκοσμίου, υπό την επωνυμίαν «Παναγία η Παμμακάριστος», εις την οποίαν ανήκετε πλέον και υμείς, και του Τάγματος του Αγίου Ανδρέου, των εν Ηνωμέναις Πολιτείαις Αμερικής Αρχόντων.

Και υμείς, Εντιμολογιώτατε, ως Άρχων Νομοδότης της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, θα είσθε εις το εξής συνεργάτης και αρωγός του Προκαθημένου αυτής εις το διακονικόν έργον και εις την υπεράσπισιν των Δικαίων του Οικουμενικού Θρόνου. Η Εκκλησία έχει ανάγκην προσωπικοτήτων ως υμείς. Σας εγνωρίσαμεν κατά το ακαδημαικόν έτος 1967/68 εις το Πανεπιστήμιον του Μονάχου εις την τότε Δυτικήν Γερμανίαν, και εξετιμήσαμεν τον χαρακτήρα, τας γνώσεις και τα οράματά σας. Εν τω προσώπω σας συνυπάρχουν η μόρφωσις και η

ευφυία, η επιστημοσύνη και η αφοσίωσις εις το καθήκον, το χριστιανικόν φρόνημα και η σεμνότης. Αφιερώσατε την ζωήν σας εις την πραγμάτωσιν αξιών, ως ερευνητής και διεθνώς γνωστός μελετητής του Αστικού Δικαίου, ως καθηγητής, πιστός εις την «αγίαν αποστολήν» του δασκάλου (Β. Τατάκης), κατηξιωμένος και σεβαστός εις όλας τας απαιτητικάς διοικητικάς θέσεις, εις τας οποίας εκλήθητε να υπηρετήσετε το δημόσιον συμφέρον".

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος επεσήμανε:

"Συνδυάζετε, Εντιμολογιώτατε Άρχων, την αφοσίωσιν εις την Νομικήν Επιστήμην με την ορθόδοξον χριστιανικήν πίστιν και τον σεβασμόν προς την Μητέρα Μεγάλην Εκκλησίαν, διακονούντες τον πολιτισμόν της δικαιοσύνης και της αγάπης. Η δικαιοσύνη και η αγάπη εκπροσωπούν, εις την ιστορίαν του πολιτισμού μας, τον απόλυτον σεβασμόν προς τον άνθρωπον, την αξιοπρέπειαν και την ελευθερίαν του. Η ανθρωπίνη αξιοπρέπεια είναι αδύνατον να θεμελιωθή επί μιάς φυσιοκρατικής θεωρήσεως του ανθρώπου, όπου αυτός εμφανίζεται ως εις μεταξύ των απειραρίθμων εκπροσώπων του ανθρωπίνου είδους. Ορθώς υποστηρίζεται, ότι μία τοιαύτη προσέγγισις ευνοεί την μετατροπήν του ανθρώπου εις αντικείμενον και χειραγωγήσιμον μέγεθος.

Το όλως αντίθετον του νατουραλισμού, εγγύησις διά την πρόοδον των ανθρωπιστικών κατακτήσεων, είναι η θεώρησις του ανθρώπου επί τη βάσει της δικαιοσύνης και της αγάπης, εις την αδιάσπαστον ενότητά των. Η μονομερής

θεμελίωσις του ήθους επί της ιδέας της δικαιοσύνης, συμπορεύεται με νομικισμόν και ορθολογιστικήν συρρίκνωσιν του ήθους, και πηγάζει από παρανόησιν και υποτίμησιν της αγάπης. Υπάρχει, βεβαίως, και ο λεγόμενος «αγαπισμός», ο οποίος διαχωρίζει καισαρικώς την δικαιοσύνην από την αγάπην, υποβαθμίζει, εις το όνομα του «απροϋποθέτου» της αγάπης, την δικαιοσύνην, αδικώντας εν τη ιδεοληψία του τόσον την αγάπην, όσον και την δικαιοσύνην. Είναι ευρέως γνωστόν, ότι κατά τον παρελθόντα αιώνα, ο αγαπισμός αυτοπροεβλήθη ως αυθεντική χριστιανική διδασκαλία και γνήσιον περιεχόμενον της Καινής Διαθήκης.

Αληθές είναι ότι εις τον Χριστιανισμόν είναι δεδομένη η ακατάλυτος αλληλουχία και αλληλοπεριχώρησις αγάπης και δικαιοσύνης. Το ευάγγελον μήνυμα της Καινής Διαθήκης είναι ότι «ήγγικεν η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. δ', 17), την οποίαν εγκαινιάζει ο Χριστός, η νέα πραγματικότης, όπου κυριαρχεί η αγάπη και η δικαιοσύνη. Η εντολή της αγάπης προς τον πλησίον εμπεριέχει την δικαίαν συμπεριφοράν προς αυτόν. Εν τη εννοία ταύτη, η άποψις ότι η δικαιοσύνη είναι «ολόκληρον το ηθικόν περιεχόμενον της Παλαιάς Διαθήκης», ενώ η αγάπη αποτελεί τον ηθικόν πυρήνα της Καινής Διαθήκης, ισχύει, μόνον εφ' όσον δεχθώμεν την άρρηκτον σύνδεσιν, αλληλεξάρτησιν και αλληλοσυμπλήρωσιν αγάπης και δικαιοσύνης. Τότε δεν έχομεν ουδεμίαν δυσκολίαν να θεωρήσωμεν την βιβλικήν, και ευρύτερον την χριστιανικήν ανθρωπολογίαν, ως μίαν εκ των βασικών πηγών και ριζών της διαμορφώσεως του νομικού πολιτισμού, του κράτους δικαίου και των διακηρύξεων των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Με την λήθην αυτής της στενής σχέσεως δικαιοσύνης και αγάπης, αναφορικώς προς τον Χριστιανισμόν, συνδέεται και η θεώρησις της χριστιανικής αγάπης ως «ήθους των αδυνάτων». Πρόκειται περί πλήρους παρανοήσεως της ισχύος της αγάπης και της εμβελείας της χριστιανικής ανθρωπολογίας. Εις μίαν ομιλίαν μας εις το κλεινόν άστυ, προ εικοσαετίας ακριβώς, είχομεν αναφέρει τα εξής: «Ο άνθρωπος της αγάπης είναι ανδρείος και επιεικής. Επιείκεια, λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος, είναι να υπομένωμεν την αδικίαν, η οποία διαπράττεται εις βάρος μας, και ανανδρία να ανεχώμεθα την αδικίαν η οποία γίνεται εις βάρος άλλων (Ομιλία εις τας Πράξεις, 48, 2, PG 60, 336). Την ταπεινήν και ανδρείαν αυτήν αγάπην διδάσκει και προβάλλει ο Χριστιανισμός εις όλους» (Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει, εκδ. Αρμός, Αθήνα 2001, σελ. 35)".

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης τόνισε:

Το χριστιανικόν «δέον περί του ανθρώπου» υπερβαίνει εις δύναμιν και δέσμευσιν τον ανθρωπισμόν και τον εμπλουτίζει. «Όλα έχουν το αντίτιμόν των, μόνον ο άνθρωπος έχει αξιοπρέπειαν», απόλυτον αξίαν, ανεξαρτήτως από κοινωνικήν θέσιν, μόρφωσιν, θρησκείαν, φύλον, πολιτισμικήν καταβολήν κ.α. Δεν υπάρχει αντίτιμον, τίποτε δεν είναι δυνατόν να είναι αντίστοιχον της αξίας του ανθρωπίνου προσώπου. Αυτήν την αλήθειαν αποκαλύπτει, με μοναδικόν τρόπον και έμφασιν, και η βιβλική θεώρησις του ανθρώπου. Ο δημιουργηθείς κατ' εικόνα Θεού και έχων αιώνιον προορισμόν την ομοίωσιν Θεώ, την κατά χάριν θέωσιν άνθρωπος, έχει ασύγκριτον αξίαν. Εν τη βεβαιότητι ότι εκφράζομεν και την ιδικήν σας άποψιν, Εντιμολογιώτατε, υπογραμμίζομεν ότι το ανθρωπιστικόν ήθος έχει ανάγκην αυτής της υπερβατικής θεμελιώσεως. Ο προσανατολισμός απλώς και μόνον εις τον «άνθρωπον» δεν επαρκεί. Με απαράμιλλον τρόπον εξέφρασε και ο Πλάτων την αλήθειαν αυτήν, με την ρήσιν «Πάντων χρημάτων μέτρον θεός» (Νόμοι, 716c), η οποία εστρέφετο κατά του «Πάντων χρημάτων άνθρωπος» του σοφιστού Πρωταγόρου. Το μέλλον δεν ανήκει εις τον αυτοχειροτόνητον «ανθρωποθεόν», ο οποίος δεν αναγνωρίζει τα αμετάθετα όρια και καταργεί το «μέτρον». Δεν υπάρχει μέλλον άνευ αναφοράς εις το Υπερβατικόν.

Περαίνοντες τον λόγον, συγχαίρομεν υμίν ολοθύμως, Εντιμολογιώτατε, διά την ανύψωσίν σας εις Άρχοντα της Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας και δη με τον

συνάδοντα τη ταυτότητι και τη προσφορά υμών, ως μύστου της νομικής Επιστήμης και υπερασπιστού του Δικαίου, τίτλον του Άρχοντος Νομοδότου, και καλωσορίζομεν εις την Πόλιν των Πόλεων την έντιμον συνοδείαν σας, ευχαριστούντες δε τους παρόντας και συμπροσευχομένους εις την εόρτιον ταύτην ιεράν σύναξιν τιμιωτάτους αδελφούς και τα προσφιλέστατα τέκνα, επικαλούμεθα επί πάντας υμάς, πρεσβείαις της αγιοπρώτου Παναγίας της Βαλουκλιώτισσας και των Αγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, την χάριν και το έλεος του φιλανθρώπου και δικαιοκρίτου Θεού. Άξιος!

Στην αντιφώνησή του, ο νέος Άρχων ευχαρίστησε τον Οικουμενικό Πατριάρχη για την ιδιαίτερη μεγάλη τιμή που του επιφύλαξε και αναφέρθηκε στους στενούς δεσμούς της οικογένειάς του με την Πόλη και τον μεγάλο σεβασμό της πάντοτε προς την Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στις σπουδές του στη Νομική επιστήμη.

“Το πνευματικό αξίωμα το οποίο μου δώσατε σήμερα αποτελεί ένα privilegium, κατά τη διατύπωση του ρωμαϊκού δικαίου, προνόμιο το οποίο δεν είναι απλώς και μόνο ένα privilegium favorabilium, αλλά περιλαμβάνει και την ανάληψη υποχρεώσεων και ευθύνης εκ μέρους μου και υπόσχομαι να καταβάλω κάθε προσπάθεια, ώστε του λοιπού να πολιτεύομαι με ταπεινοφροσύνη, με μακροθυμία, με ευλάβεια, με φιλανθρωπία και κάθε πράξη μου να είναι σύμφωνη με το παράγγελμα του Κυρίου “Εντολήν κοινήν δίδωμι υμίν ίνα αγαπάτε αλλήλους”.

Σε όσες περιπτώσεις κατά την πανεπιστημιακή μου καριέρα τιμήθηκα από τους συναδέλφους μου αποδέχθηκα την τιμή, προκειμένου να την μεταφέρω αυτούσια στους φυσικούς δικαιούχους της, τους διδασκάλους μου.

Σήμερα, αισθάνομαι την ανάγκη να ανατρέξω στη μνήμη των γονέων μου, Βασιλείου και Καλλιόπης Λαδά και του πνευματικού πατέρα και αναδόχου μου, Ιωάννη Λαδά. Γι’ αυτό και δηλώνω την επιθυμία μου να διαθέσω το ποσό των ευρώ 50000, ευρώ 25000 εις μνήμη των γονέων μου Βασιλείου και Καλλιόπης Λαδά και ευρώ 25000 εις μνήμη του Ιωάννη Λαδά, προκειμένου να ενισχυθεί η εκπαίδευση δύο προσώπων, κληρικών ή μη, του κλίματος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Στο σχεδιασμό μου αυτό, Παναγιότατε, παρακαλώ να επιφέρετε την οποιαδήποτε βελτίωση ή τροποποίηση, σύμφωνα με τις ανάγκες του Πατριαρχείου και κατά την αναμφισβήτητα συνετή κρίση σας”.

Στη συνέχεια παρετέθη δεξίωση στην αυλή της Μονής, κατά την οποία ο Παναγιώτατος δέχθηκε τις ευχές των Ιεραρχών, του κλήρου και του πιστού λαού. Δύο χορωδίες από την Ουκρανία έψαλαν και τραγούδισαν τιμώντας τα Πατριαρχικά ονομαστήρια.

Το πρωί της Πέμπτης, ο Παναγιώτατος παρέστη συμπροσευχόμενος στο Ι. Βήμα του Πατριαρχικού Ναού, κατά την Θεία Λειτουργία για την εορτή της Αναλήψεως, που τελέστηκε χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Ικονίου κ. Θεολήπτου.

Φωτογραφίες: Οικουμενικό Πατριαρχείο/ Νίκος Παπαχρήστου